

Всички хора във съвременния свѣтъ сѫ първокласни критици. Всички вие сте като този Джонъ Ржскинъ, първокласниятъ английски критикъ. Всѣки отъ васть е недоволенъ. Вие питате: „Защо Господъ създаде моята глава така?“ Седите и Го критикувате, а не Го запитвате. Азъ ви питамъ отъ Негова страна: какво ви е длъженъ Господъ? Вие казвате: ама Той ни създаде. Вие се лъжете. Той не ви е създадъл, отъ само себе си съществувате. Вие безъ да Го питате, безъ да ви даде разрешение, сте си съградили една кѫща и казвате: защо Господъ ми даде туй място? Както изслѣдвамъ анализъ на природата, виждамъ, че до сега Богъ никому нищо не е далъ, всичкитъ хора насила сѫ взели нѣщата. Сега ще възразите: ами защо Господъ, Който е всесиленъ, позволява това нѣщо? Та каква особена мѣрка вие имате за всесилието Божие? Мислите ли, че ако господъ удари този-онзи по главата, че това е силата Божия? Това го правятъ само бессилнитъ хора. Да убивашъ хората, да имъ счупишъ краката, да имъ счупишъ главитъ, да имъ изкълчишъ умоветъ, това не е сила, нито е наука. И силата Божия не седи въ тия нѣща. Всички съвременни хора казватъ, че Господъ създадъ свѣтоветъ. Азъ бихъ желалъ, всички учени хора да създаватъ една теория, да обяснятъ, какво подразбиратъ подъ „създаване на свѣтове.“ Нека опрѣдѣлятъ, какво означава думата „създаване“. Какво подразбиратъ тѣ подъ тази дума? Дали Богъ създаде свѣта, или ние го създаваме въ своитъ умове? И нѣкои запитватъ: „Ами Господъ защо Го е създадъл?“ Слѣдователно, въ нашите разсѫждения трѣбва да има една нишка на разумностъ.

Азъ опрѣдѣлямъ четири или пять важни положения въ живота на човѣка. Казвамъ: настроението на човѣка, това е единъ вѣтропоказателъ. Когато единъ човѣкъ има настроение, той мисли, че е много нѣщо. Азъ казвамъ: настроение има, а това настроение е само единъ вѣтропоказателъ, който се върти, показва отදе иде вѣтърътъ. Казва нѣкой: настроение имамъ днесъ, и прави туй-онуй. Е, какво настроение има? — Вѣтропоказателъ е той, ту на една, ту на друга страна се върти. И у такива хора има философия на настроението! Като се роди дѣте, майката казва: „Моятъ философъ! Гениално е моето дѣте.“ Казвамъ: твоето дѣте е съ-